

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: *Jihočeská univerzita PF*

Katedra hudební výchovy

Diplomant: Gabriela Vysloužilová

Aprobace: **ČJ-HV pro 2. st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku: **23. 8. 2010**

Recenzent diplomové práce:

PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Možnosti hudebního vzdělávání studentů u nás a v USA

Předložená diplomová práce těžší nebo se alespoň snaží těžít z pobytu, který diplomantka absolvovala v USA. Vlastní zkušenosti získané touto cestou se rozhodla zúročit porovnáním systému školské hudební výuky v ČR a v USA. Téma považuji za zajímavé a vhodné ke zpracování, vyžadující ovšem velký rozhled po problematice.

Práce je rozdělena do tří částí různého rozsahu. První je věnována českému hudebnímu školství, druhá nejprve obecně americkému školství a pak speciálně hudební výchově v USA a studiu hudby na University of South Florida. Třetí velmi stručná část porovnává český a americký systém. Seznam literatury uvádí pouhých osm titulů, vše v češtině. Z toho jeden titul je uveden dvakrát a některé práce zachycují situaci školství před patnácti a více léty, což jistě nelze považovat za aktuální stav. Další zdroje uváděné v textu pod čarou jsou internetové.

Odkazování na zdroje v textu není vždy uspokojivé, zvláště je to patrné tam, kde lze rozlišit textové pasáže různé jazykové úrovně a čtenář se tak může jen dohadovat, co je převzato bez odkazu a co je skutečným textem diplomantky. To se týká především českojazyčných zdrojů. Anglickojazyčné zdroje přinášejí diplomantce jiný problém a tím je malá schopnost přeložit anglické termíny používané v americkém školství do češtiny. Pokusy o jejich překlad velmi často nedávají v češtině smysl a jsou nesrozumitelné. Kdo se zabývá hudbou, si snadno domyslí, že to, co diplomantka označuje jako „chorální zpěv“, bude spíš zpěv sborový, a „works“ nejsou v daném kontextu „práce“, ale „skladby“, zahrát „dvě kontrastní práce“ u přijímacího řízení asi znamená zahrát „dvě různé skladby odlišného charakteru“. Horší je to však v případě pojmů jako „první profesionální diplom“ nebo „jeden, ale méně než dva roky certifikát“. Překlad nemá žádný smysl a obsah pojmů není nikde vysvětlen.

Závěrečné porovnání českého a severoamerického systému hudebního vzdělávání dává diplomantce možnost kriticky se vyjádřit k nedostatkům českého systému. Ten samozřejmě není bez chyb, ovšem zkušenost z poslední doby, kdy se už provádí jeho jakási povrchní „amerikanizace“, dává tušit, že jde o cestu k preferování průměru, a to i tam, kde by mělo jít o elitní školy. Realistický pohled na tak složité téma by vyžadoval mnohem větší rozhled a pochopení odlišných tradic anglosaského školství a tradic školství ve střední Evropě.

Diplomovou práci doporučuji s výhradami k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne **23. 8. 2010**

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

Příloha k protokolu o SZZk č.:

Diplomantka: Gabriela Vysloužilová

Vysoká škola: PF JU

Obor: Učitelství pro 2. stupeň ZŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Recenzent diplomové práce:

Datum odevzdání posudku: 23. 8. 2010

Mgr. Miroslav Procházka, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název:

Možnosti hudebního vzdělávání u nás a v USA

Autorka předkládá k posouzení práci, která je se svým zaměřením zajímavá, neboť vytváří prostor pro uvedení informací, které mohou prospět k poznání a komparaci systémů hudebního vzdělávání v jeho aktuální podobě v ČR a USA. Zvolení tohoto tématu bylo inspirováno autorčiným pobytem na vysoké škole v USA a z tohoto hlediska práce obsahuje zajímavé, byť subjektivně laděné postřehy o vysokoškolském životě na americké univerzitě. Zároveň však odborné zpracování toto tématu vyžaduje porozumění českému a americkému školskému systému a zvládnutí komparativní metody. Zde se autorka ocitá na tenkém ledě. Připouštím, že srovnávací pedagogika není součástí povinné pregraduální přípravy oboru Učitelství pro ZŠ, na druhou stranu je dostupná moderní literatura, ze které lze čerpat, a to nejen faktografické poznatky o školských systémech, ale též metodologická hlediska srovnávací analýzy. Autorce se, podle mého názoru, nepodařilo soustředit dostatečný počet zdrojů, a to obsahově i metodologicky práci oslabilo.

Dalším klíčovým problémem práce je její základní orientování. Cílem práce má být, jak autorka naznačuje v úvodu, „*přiblížení především amerického vzdělávacího systému*“ (str. 6). Takto definovaný cíl je podle mého názoru obtížně uchopitelný a měřitelný a struktura práce jeho naplnění neodpovídá. Autorka se v rovině praktických přínosů orientuje spíše na glosování některých postřehů z fungování Univerzity of South Florida a porovnává je se svými zkušenostmi (mnohdy spíše pocity) ze studia na Jihočeské univerzitě.

Budeme-li sledovat obsahové zaměření práce, pak rozčlenění do jednotlivých kapitol je odpovídající. Autorka směřuje logicky od obecnější charakteristiky školské soustavy české a

americké a dostačujícím a srozumitelným způsobem popisuje české a americké hudební vzdělávání. Kapitoly, které mají přiblížit americké školství, jsou vybrány, jak jsem již uvedl, z úzkého spektra literárních zdrojů. Např. z českých publikací používá práci prof. E. Walterové (*Závěrečné zkoušky na střední škole v zahraničí*, 1996), chybí však podstatné studie E. Walterové (*Srovnávací pedagogika: Vývoj a proměny v globálním kontextu*. Praha: Pedf. UK, 2006), publikace Gregera, Ježkové a kol (*Školní vzdělávání. Zahraniční trendy a inspirace*. Praha: Pedf. UK, 2006), Caldý a Ripkové (*Vysoké školy v USA. Forum*. 2006, roč. 2, č. 5, *Vysoké školství v USA*. 1. vyd. Praha : Karolinum, 2006) případně pak využití internetových zdrojů (www.ibe.unesco.org/en, nebo www.unesco.org/en/education), kde jsou v elektronické podobě dostupné aktuální informace o školském systému (nejen) USA.

Praktickým autorčiným přínosem je třetí kapitola práce (str. 54 – 64), tato část obsahuje pokus o kvalitativní porovnání „*přístupu ke vzdělávání na vysokých školách v ČR a na Floridě – obecně*“ (str. 54), jež má ilustrovat rozdíly obou systémů vysokoškolského vzdělávání. Výsledky však, podle mého názoru, nelze zobecnit, a to jednak proto, že si autorka nespécifikuje pojem „přístup ke vzdělávání“ a jednak proto, že své porovnání opírá především o své pocity a názory a dále se je nepokouší objektivizovat. V některých oblastech se tak dopouští značných zjednodušení. Pro ilustraci uvádím tvrzení na straně 61, v němž zdůrazňuje, „*že u nás (na rozdíl od USA) stále převládá klasický způsob jednostranného vyučování, kdy studenti i u zkoušky musí často prezentovat doslovný názor vyučujícího, aby dosáhli alespoň uspokojivého výsledku*“. Bylo by správné upřesnit, na základě jakých faktů toho tvrzení lze takto zobecnit a prezentovat.

Přes uvedenou výhradu považuji tuto část práce za zajímavou a jednotlivé informace mohou pro čtenáře práce být přínosné a mohou přispět k porozumění situace studentů na vysokých školách v USA. Autorka také vhodně člení komparaci do různých oblastí, z nichž některé vypovídají o tématu více, některé méně. Celkové výsledky jsou však zajímavou výpovědí o tématu i o vnímání studia na vysoké škole studenty

Po formální stránce je práce zpracována velmi dobře, svým rozsahem splňuje zadané požadavky, stylisticky je vyhovující, graficky je zpracována pečlivě.

Otázky k rozpravě během obhajoby:

- V práci uvádíte, že americká filozofie vzdělávání je postavena na rovnosti příležitostí a na neselektivnosti. Jak s tímto faktem koresponduje fungující školné na vysokých školách v USA, jakým způsobem především veřejné vysoké školy v USA řeší problém talentovaných studentů ze sociálně slabých rodin?

Přes uvedené výhrady považuji předloženou diplomovou práci za ještě vyhovující, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím ji **dobře**.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

Mgr. Miroslav Procházka, Ph.D.

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 23. 8. 2010